

AL CATRESHIME

Janet e Pierron, dus enfantòts, arriban en retard al catreshime.
Mossur le curè les pelèja :
« Tostemps tardièrs, vosautis dus ! Tanben tostemps les darrèris endà la leçon. Perqué non ètz vengudis mès lèu ?
Pierron - Qu'é Janet que m'a arrairat.
Le rictor - Perqué l'as arrairat, Janet ?
Janet - N'é cap jo.
Le rictor - Qu'avètz fèit de travèrs ?
(Janet e Pierron demòran mutis)
Le rictor a Pierron - Parla, tu, Pierron. Quin t' a arrairat ? Respon per el.
Pierron - Ò, respóner per el, n'ac farè cap, mossur l'curè. Pr'amor que papair que m' a tostemps dit de non respóner pas per degús. El que responèc un còp per u ase e que li ac calguèc pagar. (rísers de totis)
Le rictor a Janet - Se non respones pas, tu mateish, tu, le colpable, que't vau dar a recopiar dètz còps les sèt pecats capitals.
Janet - Qu'é papair que mos a arrairadis.
Le rictor - Plan m'estonas que t'aja volgut fèr pairar de catreshime. Que t' a comandat ?
Janet - D'anar fèr bocir ua craba.
Le rictor - Mon Dieu ! que m'cal ausir ! Dar aquel trabalh en ua mainada ! Ja m'i pòdi merçar, jo, a ensenhar vos la morala quan les vòstis la entènen atal... Maladiccion ! maladiccion ! E tot aquò endà ganhar cinc sòus !...
Janet, requilhat - Cinc sòus ! cinc sòus ! endà fèr bocir una craba...
Fariatz-òc, vos, per cinc sòus ? »